

Arrest

nr. 185 035 van 31 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. U zou de laatste jaren voor uw komst naar België gewoond hebben in het vluchtelingenkamp Chamtala in de buurt van de districten Surkh Rod en Khogyani. U verklaarde geen onderwijs te hebben genoten en nooit te hebben gewerkt. U verklaarde dat u Afghanistan diende te verlaten nadat u problemen kreeg met mensen van de Taliban. Drie Talibs zouden zijn gearresteerd nadat u hen had aangegeven bij de politie. Omdat u vervolgens verschillende keren zou zijn bedreigd, zou u Afghanistan verlaten hebben.

Op 20 december 2011 diende u bij de bevoegde Belgische instanties uw asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: vijf brieven van dorpsouderen, een werkkaart van uw broer, een werkkaart van uw vader en de taskara van uw vader.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) oordeelde op 25 mei 2012 dat de door u ingeroepen asielmotieven niet geloofwaardig waren maar kende u wel de subsidiaire beschermingsstatus toe omwille van de algemene situatie in uw regio van herkomst.

Op 27 oktober 2014 werd u door de Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC4, rechtdoende in correctionele zaken, veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van drie jaar en dit om feiten van mensensmokkel. Gezien dit nieuwe element in uw dossier werd u op 1 juni 2015 uitgenodigd door het CGVS voor een gehoor. Tijdens het gehoor verklaarde u dat uw vrees voor de Taliban actueel blijft. U stelde ook dat uw vader enige tijd terug hoofd van een lokale politiemacht werd en dat uw hele familie problemen kreeg met de Taliban. Bij een aanval op jullie huis zou uw jongste broer X zijn gedood. Op 23 juni 2015 werd er een beslissing tot intrekking van de subsidiaire bescherming genomen door het CGVS. Deze beslissing werd op 4 december 2015 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 15 maart 2016 werd u opgesloten in de gevangenis van Gent omwille van mensensmokkel en bendevoering. Op 7 november 2016 werd u door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld voor een gevangenisstraf van twee jaar en dit om feiten van mensensmokkel en bendevoering. Op 20 december 2016 werd u opnieuw in vrijheid gesteld en kreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 11 januari 2017 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten en werd er vastgesteld dat u zich illegaal op het grondgebied bevond. U werd opgepakt en opgesloten in het gesloten centrum van Brugge. Op 24 januari 2017 dient u hier een tweede asielaanvraag in. U verwijst naar uw eerdere asielmotieven en problemen. U verklaart problemen te hebben met de Taliban en recentelijk ook met Daesh. U verklaart eveneens problemen te kennen bij terugkeer omdat u enkele jaren in Europa verbleef. Uw broer X (O.V. X en C.G. X) vroeg op 22 juli 2015 asiel aan in België.

U legt volgende documenten voor om uw problemen en de tewerkstelling van uw vader bij de lokale politie aan te tonen: 3 video's, een verklaring van de dorpsouderen (doc 2), de taskara's van uw vader, X, X, X, X, X, X, X (doc 3-10), het rijbewijs van X (doc 11), enkele documenten over uw vader zijn werk als Afghan Local Police (document van inschrijving, een garantie, een document van de burgerlijke politie, een brief met vraag voor werk, een aanbevelingsbrief met antwoord, nog een aanbevelingsbrief met antwoord, een brief van de veiligheidspolitie, een gezondheidsattest (niet ingevuld) en een vragenlijst (doc 12-20)), enkele documenten over uw vader zijn werk bij DDG (een employment experience letter, een certificaat van de Norwegian Refugee Council, certificate of service, badges (doc 21-24)), enkele pagina's uit een militair boekje (doc 15), documenten van uw broer X (een brief van de partij Tahwal Wa Tadahan, een deelname attest van USAID, een deelname attest van een cursus motivating people en time management, een attest van deelname van Shams Afghan Construction Company, een arbeidscontract en een medisch document (doc 26-31)), de badge van uw vader (doc 33), de badge van uw broer X (doc 34), foto's van familieleden (doc 35), één pagina van de UNHCR eligibility guidelines Afghanistan (doc 36), een artikel van het Refugee Support Network "After Return, documenting experiences of young people forcibly removed to Afghanistan" (doc 37). Op 1 februari 2017 worden er nog volgende documenten neergelegd door uw advocaat: een emailconversatie tussen uw broer X en uw advocaat (doc 39), een attest van immatriculatie van uw broer X (doc 40), bewijzen van een recente aanval op uw familie (foto's en een medisch attest (doc 41-42)) en een begeleidend schrijven (doc 43).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS aanvankelijk werd

afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De vluchtelingenstatus werd u geweigerd omdat uw asielmotieven geheel ongeloofwaardig waren. Op basis van uw afkomst uit het district Chamtala in de provincie Nangarhar kreeg u echter wel de subsidiaire bescherming toegekend. U hebt tegen de initiële weigeringsbeslissing geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Nadien werd uw vorige asielaanvraag op vraag van DVZ herbekeken en ging het CGVS over tot een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van Artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 1, c) van de vreemdelingenwet, dit omwille van uw veroordeling van een ernstig misdrijf, met name mensensmokkel, op 27 oktober 2014. Eveneens werd door het CGVS beslist dat u in staat was beroep te doen op het interne vluchtalternatief in Kabul aangezien u daar over voldoende ondersteuning en de nodige capaciteiten beschikt. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 4 december 2015. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bij gevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behouders voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Zo dient te worden gezegd dat u geen elementen aanbrengt die de intrekkingbeslissing van het CGVS, bevestigd door de RvV, kunnen ombuigen. Uw subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend op basis van uw herkomstregio werd u ingetrokken op basis van artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 1, c) van de vreemdelingenwet, nadat u voor een ernstig misdrijf correctioneel veroordeeld was. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Meer nog, op 7 november 2016 werd u een tweede keer veroordeeld voor mensensmokkel en bendevoering tot een gevangenisstraf van twee jaar, eveneens door een correctionele rechtbank.

Wat betreft de in uw tweede asielaanvraag door u aangehaalde asielmotieven kan het volgende worden gesteld: uit uw verklaringen in het administratief dossier blijkt dat u zich baseert op elementen die al tijdens uw eerste asielaanvraag werden aangehaald en beoordeeld. U herhaalt immers dat uw familie problemen kende met de taliban omdat uw vader en broers voor de Afghaanse autoriteiten hebben gewerkt (zie Verklaring Meervoudige Asielaanvraag, vraag 2.7). Zoals in uw eerste asielaanvraag al werd gesteld kon aan het profiel van uw vader, die bevelhebber zou geworden zijn van een lokale politieafdeling, door vage en tegenstrijdige verklaringen geen geloof worden gehecht. Wat het profiel van uw broer X betreft kan verwezen worden naar de beslissing inzake zijn asielaanvraag en waaruit blijkt dat hij zijn tewerkstelling bij de lokale politie evenmin aannemelijk heeft gemaakt. Diverse tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw broer X bevestigen nogmaals de ongeloofwaardigheid van jullie asielmotieven. Eveneens blijkt uit de beslissing van uw broer dat er geen geloof kon worden gehecht aan het initiële vluchtplaats dat u bracht, met name het feit dat u de taliban zou verklikt hebben bij de politie nadat ze jullie om brandstof hadden gevraagd, wat overigens al tijdens uw eerste asielaanvraag al gebleken was.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten waarmee u het werk van uw vader en uw broer X wenst te bewijzen om uw nood aan bescherming kenbaar te maken dient te worden gezegd dat deze de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag niet kunnen ombuigen. Zo kunnen de verklaringen afkomstig van de dorpsouderen die uw problemen moeten aantonen niet aantonen dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus onterecht was. Dit document heeft geen bewijswaarde daar het louter op basis van persoonlijke verklaringen werd opgesteld en dus een gesolliciteerd karakter vertoont.

De verschillende taskara's die u neerlegde (documenten nummer 3 tot 10) kunnen evenmin aanzien worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. Deze taskara's tonen hoogstens de identiteit en afkomst aan van deze personen. Deze tonen niet aan dat u problemen heeft, noch tonen ze aan dat deze personen overleden zouden zijn. Voor zover deze familieleden mogelijks problemen zouden ondervinden tonen deze taskara's niet aan dat u ook problemen zal ondervinden bij een terugkeer naar Afghanistan. Het rijbewijs van uw broer X kan enkel aantonen dat hij in het bezit was van een rijbewijs, niks meer.

Wat de informatie betreft over de recente aanslag op uw broer, de man van uw tante en uw neefje dient gezegd dat deze niet overtuigen. Het gaat hier over met name de video's, de foto's en het e-mailverkeer tussen uw broer X en uw advocaat. Hoewel op de foto's een gewonde persoon is te zien en er foto's

worden neergelegd waarop een beschoten autoruit te zien is kunnen deze niet aantonen dat u persoonlijk problemen zal kennen. Vooreerst blijkt uit deze foto's niet dat er een verband is tussen de gewonde persoon en de beschoten autoruit. Daarnaast valt er ook niet vast te stellen dat deze persoon daadwerkelijk de man van uw tante is. Noch toont deze informatie aan, in geen geval eigenlijk, dat uw broer X ook betrokken was bij dit incident. Daarenboven blijkt nergens uit de informatie wat er aan de oorsprong van dit incident ligt. Het e-mailverkeer tussen uw broer X en uw advocaat kan evenmin als concreet bewijs gelden. Het betreft geenszins objectieve informatie en heeft dan ook geen bewijskracht. De video's die u toevoegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag kunnen evenmin de vaststellingen van het CGVS ombuigen en aanzien worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Vooreerst staat u nergens op deze filmpjes en werden ze gemaakt toen u reeds lang in België verbleef. Daarnaast blijkt niet uit deze filmpjes dat u persoonlijk problemen zou kennen. Het is bovendien niet vast te stellen of de personen die te zien zijn op dit filmpje familieleden van u zijn.

Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). Daarnaast betreft het enkel kopieën waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van de stukken bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw aanvraag en kunnen deze geenszins de beslissing tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus ombuigen.

Wat betreft het feit dat u problemen zou ondervinden bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van uw verblijf in Europa dient gezegd dat dit louter berust op een vermoeden. U haalt geen concrete elementen aan die dit moeten aantonen. Het rapport afkomstig van het Refugee Support Netwerk verandert hier niets aan. Het volstaat niet om te verwijzen naar algemene rapporten om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, men dient immers zijn persoonlijke vrees voor vervolging in concreto aan te tonen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul of in Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is en dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kabul en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Niettegenstaande er sprake is van een toename in het aantal gewelddadige incidenten, blijkt uit dezelfde informatie dat het geweld voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij voornamelijk de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het gegeven dat de weg een doelwit vormt van de opstandelingen belet bovendien niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul. Uit dezelfde informatie blijkt dat het grootste probleem op deze weg er de verkeersveiligheid is, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een

verouderd wagenpark. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad Kabul. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviseerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Wat betreft Jalalabad dient het volgende te worden vastgesteld: uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie Jalalabad van 14 december 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart district vormt. Hierbij wordt volledigheidshalve opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, Surkh Rod en Chaparhar. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van Jalalabad, maar de facto in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met bembommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Sinds eind 2015 zijn deze complexe aanslagen meer gericht tegen diplomatieke posten en worden zelfmoordaanslagen aangewend tegen de leiders van pro-regeringsmilities. Deze milities zijn in toenemende mate het doelwit van IS in Nangarhar.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij zowel militaire als burgerdoelwitten gevisieerd worden, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden bij aanslagen op doelwitten met een hoog profiel. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijft uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. In casu werd evenwel vastgesteld dat u over een veilig vluchtalternatief beschikt in de stad Jalalabad of in Kabul.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad of Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad of Kabul vestigt.

Immers, uit het administratieve dossier blijkt dat u een meerderjarige man bent die behalve het Pashtou ook wat Dari spreekt (CGVS, 21 mei 2012, p.3). Hoewel u voor het CGVS verklaarde ongeletterd te zijn, kan daar weinig geloof aan worden gehecht. Zo blijkt uit uw Facebook-account dat u niet de analfabeet bent waarvoor u zich uitgeeft. U post bijvoorbeeld berichten op uw "wall" en becommentarieert deze. Eerder verklaarde u al dat een van uw broers voor de verkiezingscommissie werkte en gestudeerd heeft (CGVS, 21 mei 2012, p.5,7). Waarom u zelf nooit school zou hebben gelopen, maakte u overigens allesbehalve duidelijk (CGVS, 21 mei 2012, p.5,6). Voorts blijkt u via Facebook bevriend met uw broers X en X. U bevestigt dat het over uw broers gaat. Uw beide broers gaven aan uit Nangarhar afkomstig te zijn maar in Kabul te wonen. Uw broer X zou er als ambtenaar werken bij het Ministerie van Handel en Industrie. U beaamt dat uw broer voor dit Ministerie werkzaam was maar beweert dat X na de dood van uw jongste broer X zijn werk verliet en naar Jalalabad verhuisde (CGVS, 1 juni 2015, p.6). De documenten die u neerlegt tonen het dit niet aan. Uw advocaat merkte in zijn schrijven op dat uw broer X ondertussen in België verblijft (O.V. X). Zijn band met de stad Jalalabad en zijn mogelijkheid beroep te doen op het interne vluchtalternatief daar werd intussen afdoende aangetoond in de beslissing inzake zijn asielaanvraag van 22 juli 2015. Een overzicht van uw vriendenlijst toont bovendien aan dat u in Kabul meerdere mensen en leden van uw 'qaum'(X) kent. U geeft toe dat u heel wat mensen met de naam X op Facebook tot uw vrienden mag rekenen maar beweert deze mensen niet eens te kennen (CGVS, 1 juni 2015, p. 10). Ook dit is weinig aannemelijk. Er mag bijgevolg worden verondersteld dat u contacten heeft met familie, vrienden of mensen van uw qaum in de hoofdstad Kabul. De aanwezigheid van een netwerk in Kabul en Jalalabad kan uw hervestiging in Afghanistan bespoedigen. Zo blijkt immers ook uit het gehoor op het CGVS van 1 juni 2015 dat uw familie een huis bezit in Jalalabad en dat er verwanten in Jalalabad verblijven (zie CGVS 1/06/2015 p. 3-4, 7, 10). U brengt geen nieuwe elementen aan die deze vaststelling kunnen ombuigen.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad of in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn vorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht, en de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Verzoeker geeft een korte uiteenzetting weer aangaande artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en stelt niet akkoord te gaan met de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat de elementen die hij aanbrengt geen nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. Ter adstructie hiervan voert verzoeker het volgende aan:

“ Verwijzen vorige asielaanvraag en asielaanvraag Hilal Jabarkhel

In de bestreden beslissing beperkt verweerster zich er eigenlijk toe te verwijzen naar de vorige asielaanvraag van verzoeker en de asielaanvraag van zijn broer H.(...) J.(...) (DVZ X)

Zo haalt verweerster aan dat de vorige asielaanvraag van verzoeker negatief werd afgesloten omdat zijn asielrelaas niet geloofwaardig werd geacht.

Echter blijft verweerster ten onrechte de vorige asielaanvraag van verzoeker benadrukken.

Immers, niets verhindert dat er nu nieuwe elementen aanwezig zijn waardoor men in een latere asielaanvraag kan vaststellen dat men toch in aanmerking komt voor bescherming.

Zo werden er, in het kader van de vierde asielaanvraag van verzoeker, een zeer groot aantal nieuwe elementen aangebracht die een ander licht werpen op het asielrelaas.

Daarnaast worden verklaringen van verzoeker uit zijn vorige asielverhoren tegenover de verklaringen gelegd die zijn broer H.(...) naar aanleiding van zijn asielaanvraag heeft afgelegd.

Verzoeker erkent evenwel dat hij bij zijn vorige asielaanvragen fouten heeft gemaakt, en wenste deze net in het kader van zijn huidige asielaanvraag recht te zetten en volledige duidelijkheid te scheppen. Verzoeker wenst in deze context toch te verklaren dat hij bij zijn eerste asielaanvraag minderjarig was en tijdens die gehoor op zeer veel zaken niet écht diep werd ingegaan. Zijn eigen houding was destijds ook vrij laks, aangezien hij ervan overtuigd was dat hij, eens hij zijn afkomst had aangetoond, toch een positieve beslissing zou krijgen (wat ook gebeurde). Ten tijde van het interview dat zou leiden tot de intrekking van zijn statuut (juni 2015) was verzoeker uit de gevangenis gekomen. Hij had destijds zeer weinig contact met zijn familie en was onvoldoende op de hoogte van wat er de afgelopen jaren allemaal was gebeurd, net omdat hij in de gevangenis had gezeten.

Wel wenst verzoeker hier reeds finaal de onduidelijkheid over zijns scholing op te klaren. Verzoeker genoot enkel enige scholing in de lokale koranschool. Zijn broer X genoot wel een opleiding, maar aangezien zijn vader vaak afwezig was voor zijn werk (verbleef vaak in Kabul), kwamen veel taken op de schouders van mijn cliënt terecht. Verzoeker is effectief quasi ongeschoold. Hij leerde wel wat Arabische tekens lezen en schrijven op de Koranschool. Maar lezen en schrijven leerde hij pas in België. Ook bij het opstellen van zijn huidige asielaanvraag diende hij bijvoorbeeld beroep te doen op een medebewoner van het gesloten centrum.

Naar aanleiding van deze asielaanvraag heeft verzoeker het contact met zijn familie grondiger hersteld en de nodige informatie ingewonnen, zodat hij tijdens een gehoor onduidelijkheden zou kunnen uitklaren. Verzoeker meent dan ook dat hem de kans gegund moet worden om gedurende een gehoor de nodige verduidelijking te scheppen.

Verzoeker heeft een énorm groot aantal nieuwe bewijsstukken aangebracht, dewelke er vooral toe dienen aan te tonen dat zijn familie, vanuit hun positie als aan de overheid gelinkte militieleden, wel degelijk vervolgd worden door zowel Taliban als Daesh.

- Nieuwe bewijzen

Rond de periode van zijn veroordeling door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen en zijn vrijlating in het najaar van 2014, is een groot deel van de familie van verzoeker toegetreden tot de Afghan Local Police, met tot doel hun gronden te beschermen. Dit was een tegenreactie op de komst van IS. De familie van mijn cliënt heeft steeds een vrij prominente rol gespeeld in zijn geboortestreek. Zij scharen zich aan de kant van het regime, wat de huidige job van zijn broer N.(...) voor de regering, en het werk van de vader van mijn cliënt voor een Deense ontmijnings-ngo verklaart.

De vader van mijn cliënt, die op dit ogenblik reeds een zekere leeftijd had bereikt en respect genoot binnen de lokale gemeenschap, was een voortrekker bij de oprichting van deze lokale militie. De strijd die zijn familie levert tegen zowel Daesh als de Taliban heeft inmiddels het leven geëist van verschillende familieleden.

Verzoeker erkent dat hij tijdens zijn vorige verhoren waarschijnlijk te weinig heeft gekaderd uit wat voor familie hij precies afkomstig is en waarom dit hen tot op heden tot een doelwit van de Taliban maakt.

De oudste oom van verzoeker, de heer S.(...) J.(...) was namelijk in de periode voor de Taliban aan de macht kwam in Afghanistan al gouverneur van de provincie Khost. Ook na de machtsovername door de

Taliban, bleef zijn familie nauw verweven met de machthebbers. Tijdens de oorlog met de Sovjet-Unie was de familie aanvankelijk naar het grensgebied met Pakistan gevlucht. De vader van verzoeker leefde zelfs verschillende jaren in Saoedi-Arabië, waar hij heel wat geld wist te verdienen met ondernemingen die hij er via de steun van S.(...) oprichtte. Met dit geld wist de vader van verzoeker zich terug op te werken. Zo was de vader van verzoeker tijdens het Taliban-regime gevangenisdirecteur van verschillende complexen in de provincie Nangarhar.

Op het ogenblik dat al Qaeda een sterkere positie wist te veroveren binnen het regime stapte de vader van verzoeker er echter uit, nam hij afstand. Nu er een nieuw regime is geïnstalleerd, heeft de familie zich terug aan de kant van dit regime geschaard. De broer van verzoeker werkte zelfs mee aan de verkiezingscampagne van Ashraf Ghani (zie administratief dossier).

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker weinig of geen andere keuze te zullen krijgen, dan gemobiliseerd te worden in de ALP.

Het moet toch écht benadrukt worden dat verzoeker een enorm groot aantal documenten heeft neergelegd om zijn nieuwe asielaanvraag te staven: (...) (stuk 1 en administratief dossier)

In tegenstelling tot wat verweerster beweert hebben, in het bijzonder de video's en foto's wel degelijk een uitgesproken bewijswaarde. Verzoeker legde bijvoorbeeld speciaal de taskara's voor van de belangrijkste aanwezige personen in deze beelden, om net hun identiteit te bewijzen.

Verzoeker heeft aan de hand van deze nieuwe bewijzen op zéér uitgesproken wijze zijn kwetsbaar profiel als persoon die enerzijds geassocieerd wordt met het regime en anderzijds als persoon die het risico loopt gedwongen gerekruteerd te worden als 'vechtmateriaal' zeer goed aangetoond. Dit moet op zijn minst ten gronde onderzocht worden.

- Kwetsbaar profiel als verweesterde veroordeelde mensensmokkelaar

Verzoeker heeft een zeer uitgesproken vrees om in geval van terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden omwille van zijn profiel en reputatie.

Verzoeker verblijft immers al sinds 2011 in België en heeft als mensensmokkelaar een zekere reputatie ontwikkeld, waarbij heel wat Afghanen hem ook als dusdanig kennen. In geval van terugkeer naar Afghanistan vreest hij dan ook overvallen en zelfs gedood te worden door personen die ervan overtuigd zijn dat hij via zijn activiteiten een fortuin heeft verdiend.

Verzoeker ondersteunt deze vrees met het feit dat hij een aantal jaar terug in Antwerpen reeds uit het niets werd aangevallen door twee Afghanen.

Bij terugkeer in Afghanistan zal verzoeker er ongetwijfeld 'uit' springen en moeite ondervinden om zich er te her integreren. Verzoeker zal er hoe dan ook 'uit springen'. In de milieus van personen die zoeken naar een manier om naar Europa te komen is hij bovendien zéker gekend.

"AGEs reportedly target individuals who are perceived to have adopted values and/or appearances associated with Western countries, due to their imputed support for the Government and the international community.²⁵⁵ There are reports of individuals who returned from Western countries having been tortured or killed by AGEs on the grounds that they had become "foreigners" or that they were spies for a Western country.²⁵⁶ Individuals who fall under other profiles, such as profile 1.e (humanitarian workers and development workers) and profile 1.i (women in the public sphere) may similarly be accused by AGEs for having adopted values and/or appearances associated with Western countries, and may be targeted for that reason." (Stuk ... "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum – seekers from Afghanistan", UNHCR, pp. 19 april 2016, pp. 44-47 te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/570f96564.html>)

Verweerster heeft in de bestreden beslissing compleet nagelaten het effect van zijn verwestering (het risico dat hij beschouwd zal worden als spion) als van zijn profiel als mensensmokkelaar te onderzoeken en er als dusdanig over te motiveren.

- Slechts prima facie beoordeling van de bewijskracht van de aangevoerde elementen

Verzoeker merkt op dat hij aangaande zijn nieuwe asielaanvraag slechts heel beperkt de kans heeft gekregen de talloze voorgelegde bewijsstukken toe te lichten. Echter zonder verzoeker te horen maakt verweerster veronderstellingen. Nochtans had verweerster de mogelijkheid verzoeker op te roepen en hem te ondervragen over de nieuwe elementen.

Verzoeker wijst in dit verband ook op de zorgvuldigheidsplicht van verweerster. Gelet op de zorgvuldigheidsplicht had verweerster verzoeker minstens de kans moeten geven om de documenten toe te lichten.

Bovendien laat artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet slechts een prima facie beoordeling van de bewijskracht van de nieuwe aangebrachte elementen. Verzoeker is van oordeel dat in casu een dergelijke prima facie beoordeling niet kan leiden tot het besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt en dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Verzoeker verwijst in die zin naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waar in dezelfde zin werd beslist. Dit arrest kan naar analogie worden toegepast:

“... is de Raad van oordeel dat, gelet op het delicate karakter van het dossier, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar zorgvuldigheidsplicht verzoeker minstens de kans had moeten geven om zijn huidige relatie en de door hem neergelegde documenten in dit verband toe te lichten. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet slechts een prima facie beoordeling van de bewijskracht van de aangebrachte elementen toelaat. De Raad is van oordeel dat in casu een dergelijke prima facie beoordeling niet kan leiden tot het besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt en dat verder onderzoek noodzakelijk is...”

(arrest RVV nr. 128 765 van 4 september 2014)

- Conclusie

Het feit dat verweerster weigert de asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen impliceert dat verweerster de nieuwe elementen in het asielrelaas van verzoeker niet ten gronde zal onderzoeken.

Verzoeker legt verschillende nieuwe elementen voor die niet konden worden aangebracht bij de vorige asielaanvragen en die een nieuwe behandeling van de asielaanvraag verantwoorden. Uit bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de nieuwe documenten, niet met de nodige zorgvuldigheid werden onderzocht.

Gezien de grote hoeveelheid en verscheidenheid van de voorgelegde stukken is de argumentatie van verweerster, dat stukken uit Afghanistan hoogstwaarschijnlijk vervalst zijn, niet redelijk. Zo'n groot aantal stukken laat men niet 'fabriceren'.

Concluderend kan men stellen dat de nieuwe documenten uiterst belangrijk zijn en dat zij opnieuw ten gronde dienen te worden onderzocht door verweerster

“Nieuwe elementen zijn gegevens die in de vorige asielprocedure niet konden worden aangebracht (bijv. omdat het gebaseerd is op een feit dat dateert van na de beslissing, dan wel dat men pas na de beslissing in het bezit kwam van documenten die een gegronde vrees aantonen).”

(V. Vereecke, *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent, 2008, p. 36)

Door verzoeker werd er bijgevolg weldegelijke nieuwe elementen en documenten aangehaald die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

Verweerster schendt met de bestreden beslissing van 14 maart 2017 (kennisgeving 15 maart 2017) bovengaande wetsbepalingen. Het middel is bijgevolg gegrond.”

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

Hij voert aan dat Jalalabad noch Kabul een redelijk veilige omgeving voor hem kan zijn.

Vooreerst laat hij gelden dat in de beslissing van 23 juni 2015 geoordeeld werd dat in Kabul voor verzoeker een redelijk vluchtalternatief aanwezig was, gezien de aanwezigheid van zijn broers H. en N. in deze stad. Deze randvoorwaarde is op heden niet langer aanwezig, zo stelt verzoeker, daar zijn jongere broer H. inmiddels eveneens een asielaanvraag heeft ingediend in België en zich dus onmogelijk nog in deze stad kan bevinden. Ook aangaande zijn broer N. geeft verzoeker aan dat deze op heden niet langer in Kabul verblijft, zo was hij recent nog hun streek van herkomst aanwezig waar hijzelf betrokken raakte bij een aanval.

Vervolgens merkt verzoeker op dat de veiligheid tussen Kabul en Jalalabad niet gegarandeerd is. Het is immers geweten dat de veel gebruikte Kabul-Jalalabad Highway, ondanks de toegenomen overheidsaanwezigheid, frequent het doelwit wordt van aanvallen en kidnappings. Hij verwijst hiertoe naar twee persartikels d.d. 13 december 2015 en 27 november 2015, een rapport "*The Taliban Resurgent: threats to Afghanistan's security*" van maart 2015 en de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad*" d.d. 14 december 2016.

Voorts stelt verzoeker dat Afghanistan, en meer specifiek Kabul en Jalalabad, niet veilig zijn en verwijst hiertoe naar allerhande rapporten en persartikels.

Verzoeker haalt, onder verwijzing van de UNHCR Eligibility Guidelines en voornoemde COI Focus, tevens aan dat het voor terugkeerders naar Afghanistan allerminst gemakkelijk is. Hij benadrukt dat er voor hen onvoldoende middelen zijn om een menswaardig leven te leiden en zij in erbarmelijke situaties terecht komen.

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stavingsstukken:

- (1) UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum – seekers from Afghanistan", UNHCR, dd. 19 april 2016
- (2) Pajhwok Afghan News, 3 US soldiers injured in Nangarhar blast, 14 maart 2017
- (3) Human Rights Watch, World Report 2017 - Afghanistan, 12 januari 2017
- (4) General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul", European Country of Origin Information Network, 1 februari 2017
- (5) The diplomat, "Next stop Jalalabad: traveling on one of the world's most dangerous roads", 13 december 2015
- (6) Tolonews, "Insurgents Threaten Key Kabul-Jalalabad Highway: Local officials say", 27 november 2015
- (7) ISW, The Taliban Resurgent: threats to Afghanistan's security, maart 2015
- (8) COI Focus : Afghanistan Veiligheidssituatie in Jalalabad, van 14 december 2016
- (9) RFE/RL - Radio Free Europe/Radio Liberty: Bomb Kills Two In Afghanistan, UN Warns of 'Escalating Spiral Of Violence", 22 Juni 2016
- (10) BBC, Afghan bomber 'kills 12 police recruits' near Jalalabad, 11 april 2016
- (11) VN Veiligheidsraad, Report of the Secretary-General on the threat posed by ISIL (Da'esh) to international peace and security and the range of United Nations efforts in support of Member States in countering the threat, 31 mei 2016
- (12) Khaama Press, 2 killed, 10 wounded in Jalalabad city suicide blast, 2 juli 2016
- (13) PressTV, "Six civilians killed in bombing attack in east Afghanistan", 31 oktober 2016
- (14) First Post, "Afghan triple bombing: Five killed, 27 wounded in Jalalabad", 25 november 2016
- (15) Khaama Press, "Explosion in Jalalabad city, casualties feared", 5 januari 2017
- (16) NYTimes, The next refugee crisis: Afghanistan, 22 oktober 2015
- (17) The New York Times, After Deadly Attack on Kabul Hospital, 'Everywhere Was Full of Blood, 8 maart 2017

2.1.4. Verweerder brengt een nota bij op 31 maart 2017. Deze nota brengt onder meer de beslissing van verweerder bij die werd genomen ten aanzien van de broer van verzoeker. De beslissing betreft een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De nota brengt ook de e-mails bij waarin de video's werden overgemaakt.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De in het middel aangevoerde schending van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk zijn problemen met mensen van de Taliban omdat hij drie talibs zou hebben aangegeven bij de politie.

In het kader van de eerste asielaanvraag van verzoeker oordeelde de commissaris-generaal op 25 mei 2012 dat de door hem ingeroepen asielmotieven niet geloofwaardig waren maar kende hij hem wel de subsidiaire beschermingsstatus toe omwille van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 23 juni 2015 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen op basis van artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 1, c) van de vreemdelingenwet, nadat verzoeker voor een ernstig misdrijf correctioneel veroordeeld was. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 157 786 van 4 december 2015.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.2.4. Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: 3 video's, een verklaring van de dorpsouderen (doc 2), de taskara's van zijn vader, N. K., B. K., Z. W., M., N. A., N. J., M. (doc 3-10), het rijbewijs van H. (doc 11), enkele documenten over zijn vader zijn werk als Afghan Local Police (document van inschrijving, een garantie, een document van de burgerlijke politie, een brief met vraag voor werk, een aanbevelingsbrief met antwoord, nog een aanbevelingsbrief met antwoord, een brief van de veiligheidspolitie, een gezondheidsattest (niet ingevuld) en een vragenlijst (doc 12-20)), enkele documenten over zijn vader zijn werk bij DDG (een employment experience letter, een certificaat van de Norwegian Refugee Council, certificate of service, badges (doc 21-24)), enkele pagina's uit een militair boekje (doc 15), documenten van zijn broer N. (een brief van de partij Tahwal Wa Tadahān, een deelname attest van USAID, een deelname attest van een cursus motivating people en time management, een attest van deelname van Shams Afghan Construction Company, een arbeidscontract en een medisch document (doc 26-31)), de badge van zijn vader (doc 33), de badge van zijn broer X (doc 34), foto's van familieleden (doc 35), één pagine van de UNHCR eligibility guidelines Afghanistan (doc 36), een artikel van het Refugee Support Network "After Return, documenting experiences of young people forcibly removed to Afghanistan" (doc 37). Op 1 februari 2017 worden er nog volgende documenten neergelegd door zijn advocaat: een emailconversatie tussen zijn broer N. en zijn advocaat (doc 39), een attest van immatriculatie van zijn broer H. (doc 40), bewijzen van een recente aanval op verzoekers familie (foto's en een medisch attest (doc 41-42)) en een begeleidend schrijven (doc 43).

2.2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt*

de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.6. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing vermogen verzoekers verklaringen en de door hem in het kader van huidige asielaanvraag bijgebrachte documenten niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven. De motivering luidt:

“Wat betreft de in uw tweede asielaanvraag door u aangehaalde asielmotieven kan het volgende worden gesteld: uit uw verklaringen in het administratief dossier blijkt dat u zich baseert op elementen die al tijdens uw eerste asielaanvraag werden aangehaald en beoordeeld. U herhaalt immers dat uw familie problemen kende met de taliban omdat uw vader en broers voor de Afghaanse autoriteiten hebben gewerkt (zie Verklaring Meervoudige Asielaanvraag, vraag 2.7). Zoals in uw eerste asielaanvraag al werd gesteld kon aan het profiel van uw vader, die bevelhebber zou geworden zijn van een lokale politieafdeling, door vage en tegenstrijdige verklaringen geen geloof worden gehecht. Wat het profiel van uw broer X betreft kan verwezen worden naar de beslissing inzake zijn asielaanvraag en waaruit blijkt dat hij zijn tewerkstelling bij de lokale politie evenmin aannemelijk heeft gemaakt. Diverse tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw broer X bevestigen nogmaals de ongeloofwaardigheid van jullie asielmotieven. Eveneens blijkt uit de beslissing van uw broer dat er geen geloof kon worden gehecht aan het initiële vluchtplaats dat u bracht, met name het feit dat u de taliban zou verklikt hebben bij de politie nadat ze jullie om brandstof hadden gevraagd, wat overigens al tijdens uw eerste asielaanvraag al gebleken was.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten waarmee u het werk van uw vader en uw broer X wenst te bewijzen om uw nood aan bescherming kenbaar te maken dient te worden gezegd dat deze de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag niet kunnen ombuigen. Zo kunnen de verklaringen afkomstig van de dorpsouderen die uw problemen moeten aantonen niet aantonen dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus onterecht was. Dit document heeft geen bewijswaarde daar het louter op basis van persoonlijke verklaringen werd opgesteld en dus een gesolliciteerd karakter vertoont.

De verschillende taskara's die u neerlegde (documenten nummer 3 tot 10) kunnen evenmin aanzien worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. Deze taskara's tonen hoogstens de identiteit en afkomst aan van deze personen. Deze tonen niet aan dat u problemen heeft, noch tonen ze aan dat deze personen overleden zouden zijn. Voor zover deze

familieleden mogelijks problemen zouden ondervinden tonen deze taskara's niet aan dat u ook problemen zal ondervinden bij een terugkeer naar Afghanistan. Het rijbewijs van uw broer X kan enkel aantonen dat hij in het bezit was van een rijbewijs, niks meer.

Wat de informatie betreft over de recente aanslag op uw broer, de man van uw tante en uw neefje dient gezegd dat deze niet overtuigen. Het gaat hier over met name de video's, de foto's en het e-mailverkeer tussen uw broer X en uw advocaat. Hoewel op de foto's een gewonde persoon is te zien en er foto's worden neergelegd waarop een beschoten autoruit te zien is kunnen deze niet aantonen dat u persoonlijk problemen zal kennen. Vooreerst blijkt uit deze foto's niet dat er een verband is tussen de gewonde persoon en de beschoten autoruit. Daarnaast valt er ook niet vast te stellen dat deze persoon daadwerkelijk de man van uw tante is. Noch toont deze informatie aan, in geen geval eigenlijk, dat uw broer X ook betrokken was bij dit incident. Daarenboven blijkt nergens uit de informatie wat er aan de oorsprong van dit incident ligt. Het e-mailverkeer tussen uw broer X en uw advocaat kan evenmin als concreet bewijs gelden. Het betreft geenszins objectieve informatie en heeft dan ook geen bewijskracht. De video's die u toevoegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag kunnen evenmin de vaststellingen van het CGVS ombuigen en aanzien worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Vooreerst staat u nergens op deze filmpjes en werden ze gemaakt toen u reeds lang in België verbleef. Daarnaast blijkt niet uit deze filmpjes dat u persoonlijk problemen zou kennen. Het is bovendien niet vast te stellen of de personen die te zien zijn op dit filmpje familieleden van u zijn.

Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). Daarnaast betreft het enkel kopieën waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van de stukken bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas en kunnen deze geenszins de beslissing tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus ombuigen.

Wat betreft het feit dat u problemen zou ondervinden bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van uw verblijf in Europa dient gezegd dat dit louter berust op een vermoeden. U haalt geen concrete elementen aan die dit moeten aantonen. Het rapport afkomstig van het Refugee Support Netwerk verandert hier niks aan. Het volstaat niet om te verwijzen naar algemene rapporten om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, men dient immers zijn persoonlijke vrees voor vervolging in concreto aan te tonen."

2.2.7. Verzoeker brengt geen valabele argumenten aan om voorgaande pertinente en deugdelijke motieven, die allen steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. Hij komt in zijn verzoekschrift immers niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het opwerpen van *post-factum* verklaringen, en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Verzoeker geeft een eigen interpretatie van de feiten om zijn relaas alsnog geloofwaardig te laten overkomen, maar brengt geen concrete feiten of elementen aan die toelaten zijn beweringen te staven of de vastgestelde inconsistenties te verklaren.

Waar verzoeker aanvoert fouten te hebben gemaakt bij zijn vorige asielaanvraag en deze in het kader van zijn huidige asielaanvraag wenst te verduidelijken (hij was ten tijde van zijn eerste asielaanvraag minderjarig, zijn houding was destijds vrij laks en, wat betreft het interview dat geleid heeft tot de intrekking van zijn subsidiair beschermingsstatuut, was hij onvoldoende op de hoogte van wat er de afgelopen jaren allemaal was gebeurd omdat hij in de gevangenis had gezeten), wijst de Raad er op dat dit onderdeel van het middel niet dienstig is daar het betrekking heeft op de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012 (toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus) en 23 juni 2015 (intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus). De Raad is te dezen niet bevoegd zich in onderhavig beroep uit te spreken over voormelde beslissingen. Immers, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, *quod non in casu*.

Verzoeker betwist niet dat hij zijn huidige asielaanvraag baseert op elementen die al tijdens zijn eerste asielaanvraag werden aangehaald en beoordeeld. Het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, is niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Verzoeker beperkt zich met de in voorliggend verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat hij vreest "*weinig of geen andere keuze te zullen krijgen, dan gemobiliseerd te worden in de ALP*" louter tot het aanhalen van een vrees voor vervolging. De Raad wijst er op dat dit op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. Verzoeker blijft hier echter in gebreke nu hij zich krampachtig blijft vasthouden aan asielmotieven die reeds in het kader van zijn vorige asielaanvraag als ongeloofwaardig werden bevonden.

Ook de door verzoeker nieuw aangebrachte elementen kunnen blijkens de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die grondslag vinden in het administratief dossier, de ongeloofwaardige verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet ombuigen. Verzoeker volhardt in de bewijswaarde van de door hem bijgebrachte video's en foto's en benadrukt dat hij speciaal de taskara's heeft voorgelegd van de belangrijkste aanwezige personen in deze beelden, net om hun identiteit te bewijzen. In zoverre al zou kunnen worden aangenomen dat de personen te zien op de foto's en video's herkenbaar zijn en aan de hand van hun taskara's kan vastgesteld worden dat dit inderdaad de personen zijn die verzoeker bedoelt, dan nog doet dit geen afbreuk aan de overige gedane vaststellingen, met name dat deze niet aantonen dat verzoeker persoonlijk problemen zal kennen. Zo blijkt uit de foto's niet dat er een verband is tussen de gewonde persoon en de beschoten autoruit noch dat zijn broer N. betrokken was bij dit incident. Wat betreft de video's wordt nog vermeld dat verzoeker nergens op deze filmpjes staat en ze gemaakt werden toen verzoeker reeds lang in België verbleef.

In de mate verzoeker verwijst naar de UNHCR Guidelines waarin de '*potential risk profiles*' worden gedefinieerd en stelt enerzijds geassocieerd te zullen worden met het regime en anderzijds als persoon die het risico loopt gedwongen gerekruteerd te worden als 'vechtmateriaal', merkt de Raad vooreerst op dat een loutere verwijzing door verzoeker naar een risicoprofiel zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, in gebreke.

Verzoekers argument dat hij tot een risicogroep behoort omdat hij een verwesterde jongeman zou zijn wegens zijn lange verblijf in Europa, is een bewering waarvan hij niet aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als zodanig gepercipieerd en hierom gevisieerd zal worden. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Hetzelfde dient gezegd te worden over zijn stelling dat hij als mensensmokkelaar "*er ongetwijfeld zal "uit" springen en moeite ondervinden om zich er te her integreren*". Verzoeker toont niet concreet aan dat hij in Afghanistan op die wijze zal herkend worden en welke impact dit zou kunnen hebben. Ten overvloede is het cynisch te noemen dat verzoeker zich bedient van criminele daden om middelen te verwerven in het land dat hem internationale bescherming biedt om dan later deze criminaliteit zonder enig concreet gegeven aan te wenden als vrees voor vervolging.

2.2.8. In de mate verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal er voor gekozen heeft om geen bijkomend gehoor af te leggen, wijst de Raad er op dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De commissaris-generaal kan conform artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het kader van de behandeling van asielaanvragen op basis van artikel 57/6/2 van de wet, afzien van een persoonlijk onderhoud met de asielzoeker wanneer hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de asielzoeker aan de Minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de wet. De commissaris-generaal kan bijgevolg oordelen dat hij, na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de wet, van oordeel is

dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen (cf. Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 17 augustus 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen).

Wat betreft het door verzoeker geciteerde arrest nr. 128 765 van deze Raad, benadrukt de Raad dat deze rechtspraak individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

2.2.9. Uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

In casu werd terecht gesteld dat verzoeker beschikt over een veilig en redelijk vestigingsalternatief in de hoofdstad Kabul en in Jalalabad, waar blijkens de informatie gevoegd aan het administratief dossier (stuk 7) voor burgers actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers in de hoofdstad Kabul en in Jalalabad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker, onder verwijzing van twee persartikels d.d. 13 december 2015 en 27 november 2015, een rapport *“The Taliban Resurgent: threats to Afghanistan’s security”* van maart 2015 en de COI Focus *“Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad”* d.d. 14 december 2016, stelt dat de veiligheid tussen Kabul en Jalalabad niet gegarandeerd is, wijst de Raad er op dat te dezen niet betwist wordt dat er zich gewelddadige incidenten voordoen, doch blijkt duidelijk dat het geweld voornamelijk doelgericht van aard is waarbij voornamelijk de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt overigens dat het grootste probleem op deze weg de verkeersveiligheid is. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul en in Jalalabad betwist en rapporten en persartikels bijbrengt om aan te tonen dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat de hoofdstad Kabul en Jalalabad niet veilig is, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat er actueel voor burgers in Kaboel een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De informatie van verzoeker blijkt in dezelfde lijn te liggen als de informatie van verweerder. In zoverre uit de informatie vevat in het administratief dossier en uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt dat het geweld lijkt te zijn toegenomen in Afghanistan en er zich in de hoofdstad Kabul en in Jalalabad met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, toch blijkt duidelijk dat er aldaar geen “open combat” gevoerd wordt en dat er geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt dan ook geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad is voorts van oordeel dat, rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden, van hem redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij zich in de hoofdstad Kabul of in Jalalabad vestigt. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon gelet op verzoekers verklaringen terecht het volgende stellen: *“Immers, uit het administratieve dossier blijkt dat u een meerderjarige man bent die behalve het Pashtou ook wat Dari spreekt (CGVS, 21 mei 2012, p.3). Hoewel u voor het CGVS verklaarde ongeletterd te zijn, kan daar weinig geloof aan worden gehecht. Zo blijkt uit uw Facebook-account dat u niet de analfabeet bent waarvoor u zich uitgeeft. U post bijvoorbeeld berichten op uw “wall” en becommentarieert deze. Eerder verklaarde u al dat een van uw broers voor de verkiezingscommissie werkte en gestudeerd heeft (CGVS, 21 mei 2012, p.5,7). Waarom u zelf nooit school zou hebben gelopen, maakte u overigens allesbehalve duidelijk (CGVS, 21 mei 2012, p.5,6). Voorts blijkt u via Facebook bevriend met uw broers H.(...) A.(...) J.(...) en N.(...) A.(...) J.(...). U bevestigt dat het over uw broers gaat. Uw beide broers gaven aan uit Nangarhar afkomstig te zijn maar in Kabul te wonen. Uw broer N.(...) zou er als ambtenaar werken bij het Ministerie van Handel en Industrie. U beaamt dat uw broer voor dit Ministerie werkzaam was maar beweert dat N.(...) na de dood*

van uw jongste broer Ni.(...) zijn werk verliet en naar Jalalabad verhuisde (CGVS, 1 juni 2015, p.6). De documenten die u neerlegt tonen het dit niet aan. Uw advocaat merkte in zijn schrijven op dat uw broer H.(...) ondertussen in België verblijft (O.V. X). Zijn band met de stad Jalalabad en zijn mogelijkheid beroep te doen op het interne vluchtalternatief daar werd intussen afdoende aangetoond in de beslissing inzake zijn asielaanvraag van 22 juli 2015. Een overzicht van uw vriendenlijst toont bovendien aan dat u in Kabul meerdere mensen en leden van uw 'qaum'(X) kent. U geeft toe dat u heel wat mensen met de naam X op Facebook tot uw vrienden mag rekenen maar beweert deze mensen niet eens te kennen (CGVS, 1 juni 2015, p. 10). Ook dit is weinig aannemelijk. Er mag bijgevolg worden verondersteld dat u contacten heeft met familie, vrienden of mensen van uw qaum in de hoofdstad Kabul. De aanwezigheid van een netwerk in Kabul en Jalalabad kan uw hervestiging in Afghanistan bespoedigen. Zo blijkt immers ook uit het gehoor op het CGVS van 1 juni 2015 dat uw familie een huis bezit in Jalalabad en dat er verwanten in Jalalabad verblijven (zie CGVS 1/06/2015 p. 3-4, 7, 10). U brengt geen nieuwe elementen aan die deze vaststelling kunnen ombuigen.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties."

Zo verzoeker voorhoudt dat zijn familiaal netwerk in Kabul niet langer bestaat daar zijn jongere broer H. ondertussen ook asiel heeft aangevraagd in België, dient er op te worden gewezen dat zijn broer H. op 22 juli 2015 asiel heeft aangevraagd en ook in zijn hoofd de commissaris-generaal geoordeeld heeft dat hij een band heeft met de stad Jalalabad en aldaar een veilig en redelijk vestigingsalternatief heeft (beslissing van verweerder bij nota van verweerder van 31 maart 2017). Wat betreft zijn broer N., heeft verzoeker inderdaad verklaard dat deze niet langer in Kabul verblijft, maar naar Jalalabad verhuisde (gehoor 1 juni 2015, 6). De loutere bewering dat hij recent nog in hun streek van herkomst aanwezig was alwaar hij betrokken raakte bij een aanval (waarvan hoger geoordeeld werd dat uit de door verzoeker bijgebrachte informatie niet kan blijken dat zijn broer N. ook betrokken was bij dit incident), toont geenszins aan dat hij niet langer in Jalalabad woonachtig is.

Wat er ook van zij, er dient te worden verwezen naar de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 waaruit blijkt dat een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen, zoals verzoeker, en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden – hij is een volwassen man met tal van vrienden of mensen van zijn stam in de stad Kabul, spreekt de twee landstalen Pashtoe en Dari en blijkt tevens voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg te zijn om (als mensensmokkelaar) naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen – kan van hem redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich in de hoofdstad Kabul of in Jalalabad vestigt en in staat is om zich aldaar in zijn levensonderhoud te voorzien. Zo verzoeker "*hier finaal de onduidelijkheid over zijn scholing wenst op te klaren*" en voorhoudt enkel enige scholing te hebben genoten in de lokale koranschool, beperkt hij zich tot loutere post-factum verklaringen dewelke de Raad niet aanneemt. Verzoeker kon ten tijde van zijn gehoor op 21 mei 2012 (p 5 en 6) immers allerminst duidelijk maken waarom hij zelf nooit school zou hebben gelopen terwijl zijn broers dit wel konden.

Verzoeker brengt geen gegevens aan die een ander licht kunnen werpen op de gedane vaststellingen; hij beperkt zich immers louter tot het tegenspreken en bekritisieren ervan.

Waar verzoeker verwijst naar de moeilijke omstandigheden waarin vluchtelingen bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen, stelt de Raad vast dat dit betoog geen afbreuk vermag te doen aan het voorgaande, gezien verzoeker gelet op zijn persoonlijke situatie, niet aannemelijk maakt dat hij daar in een vergelijkbare situatie zal terechtkomen. Er zijn naar het oordeel van de Raad *in casu* dan ook geen concrete aanwijzingen dat verzoeker in de stad Kabul of in Jalalabad in mensonwaardige omstandigheden zal terechtkomen. De Raad wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM (dat inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet bestaat. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden

bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T./ Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Zoals hoger blijkt, zijn er in het dossier van verzoeker geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in zijn hoofd suggereren.

Er zijn naar het oordeel van de Raad *in casu* dan ook geen objectieve argumenten voorhanden waaruit zou blijken dat een interne hervestiging van verzoeker in de hoofdstad Kabul of in Jalalabad onredelijk zou zijn in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.4. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

W. MULS